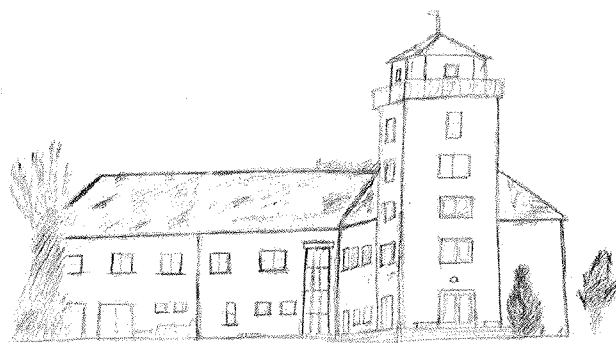
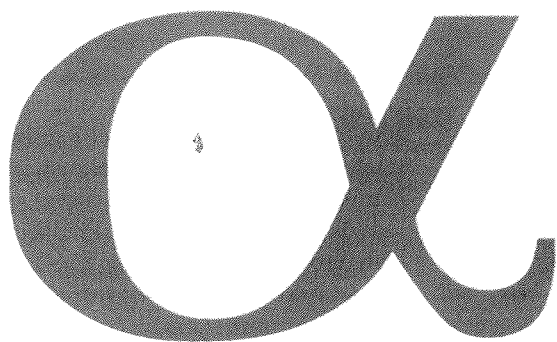

V. ÉVFOLYAM VII. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2004. MÁRCIUS

Nyelvvizsgázzunk, de hogyan

Melyik diák ne gondolt volna már rá, aki komolyabban foglalkozik nyelvekkel, hogy nekivágjon, de a "NYELVVIZSGA" szót hallva a diákok nagy többségének mégis inkább borsózdik a háta, mindannyian valami emberpróbáló, rettentő feladatot, kibírhatatlan kínokat látnak mögé.

Olyan kérdések merülnek fel bennünk, hogy "Hogyan kezdjek hozzá?", egyáltalán "Érdemes-e ezzel fárastanom magam, még a többi tanulnivaló mellett?", ezek igazából nevetséges és kisszerű alibik, céljuk mindig a döntés halogatása, ide-oda tologatása. Ha pedig nekirugaszkodunk az elsőnek, és netalántán nem sikerül, azonnal letörünk, és hátat fordítunk az egésznek, mintegy elhárítva magunkról a felelősséget, hogy esetleg nem készültünk eleget, esetleg nem kezdtük el időben. Ezeknek az embereknek kétségtelenül igazuk van abban, hogy a nyelvvizsga nem tréfadolog, mert igen sokat érhet gazdájának: az idegen nyelvi érettségit helyettesíti (az idén vizsgázóknál utoljára), sőt lehet, hogy egész további élete ezen a bizonyítványon múlhat, hiszen az egyetemre, főiskolára jelentkezőknek általában többletpontot jelent. Már csak az utóbbi körülményt figyelembe véve sem utolsó dolog egy nyelvvizsga, az Unióban pedig egyenesen elengedhetetlen feltétel lesz a munkavállalásokhoz, egyetemi jelentkezésekhez (igaz ehhez általában nemzetközileg elismert, felsőfokú bizonyítvány szükséges).

A "reklám" után, a fenti szempontokat figyelembe véve, a következő kérdés: "Hogyan készüljek fel?" Be kell vallanom, hogy bajban lennék, ha a választ tőlem bárki a sikeres nyelvvizsga módszerének tételes, dogmatikus felsorolásában várná el, nem tudnék felelni. Mindenféle vizsga elve és irányítója (különösen igaz ez a nyelvvizsga, illetve a felsőoktatási felvételik szóbeli részeire): A vizsgáztató mindig arra kíváncsi, hogy mit NEM tudunk. Ez általános törvényszerűség, mond-

hatni közhely a diákéletben. Mindenre felkészülni úgysem lehet, erre törekedni sem kell, nem is szabad. Aki így indul neki bármilyen vizsgának, próbatételnek, az el van veszve, egy idő után belebolondul a rengeteg, és az idő előrehaladtával egyre halmozódó hiányosságokba, homályos részletekbe. Embere válogatja, hogy ki melyik nyelvet szereti, ez nem is érdekes, az a fontos, hogy önmagában is szeressük a nyelveket, szeressük a nyelvtanulást, ebben viszont radikális szerepe van a nyelvtanároknak, különösen a tanulás megkezdésekor, mert ekkor alakul ki bennünk, diákokban a viszony a tantárgyhoz. Jelentős mértékben rontja esélyeinket, ha úgy lépünk be a vizsgaterembe, hogy eleve utáljuk az egész helyzetet, gyűlöljük a választott nyelvet, és szüntelenül az a kérdés forog bennünk, hogy tulajdonképpen minek is vagyok én itt. Ennek így nem lehet nekifogni.

A következő fontos pont, aminél időzni kell, és a képzeletbeli kérdező következő kérdése is egyben, hogy "És mi van a nyelvérzékkel?". A nyelvérzék lényeges tud lenni, de nem gondolhatjuk, hogy ezen múlik minden, ez csupán könnyebbítő körülmény, mert a nyelv tanulható, nem kell hozzá zseninek lenni, mint a felsőfokú matematikához, nem kell hozzá szép hang sem, mindenféle készségek nélkül el lehet érni a középfokú nyelvvizsga szintjét, az érettségét pedig végképp.

Aki valamennyire is szereti a nyelveket, jó belőlük, és középiskolai éve alatt nem megy el egyszer nyelvvizsgázni, megfosztja magát egy lehetőségtől. Én kipróbáltam magam két nyelvből is, mindkettőből sikerült, és utólag visszagondolva nem is volt olyan nehéz, igaz nem értem el egekig törő eredményeket, mégis két papírt tartok a kezemben, aminek még hasznát fogom venni.

Simándi Csaba 12.a

A Prédikátor könyve

A bibliaismereti versenyt több mint egy hónapos felkészülés előzte meg. A verseny anyaga a Prédikátor könyve volt. A biztonság kedvéért az egészet megtanultuk. Ez hasznos volt, mert a versenyen a legapróbb részletekre is rákérdeztek. Nem csak elméleti kérdések, hanem gyakorlati képrejtvények is voltak.

A gondos munka meghozta gyümölcsét: másodikok lettünk (egy ponttal maradtunk le a Lónyay Utcai Református Gimnáziumtól)!

A versenyt nem csak az eredmény miatt élveztük, hanem a vidám társaság miatt is.

**Móricz János, Kocsis Réka,
Zákányi Borbála 9.c**

Minden évben nagyon várjuk a hírt, hol lesz az idén az SDG-rendezte országos bibliaismereti verseny. Voltunk már Csurgón, Békésen, Sárospatakon - az idén pedig Hódmezővásárhelyen. Az SDG szóról egyébként érdemes tudni, hogy a latin Soli Deo Gloria rövidítése, ami azt jelenti: Egyedül Istené a dicsőség - ezt a rövidítést írta J.S.Bach is minden leírt műve végére! Ma az SDG magyar református egyházunk egyik ifjúsági szövetségének a neve, amit diákok hoztak

létre és nyári táborok szervezésével, összejövetelek rendezéséről lehet megismerni őket. Évről-évre ők hívják egybe a református gimnáziumok csapatait bibliaismereti vetélkedőre is, dr. Nagy Istvánna, a nagykőrösi református tanítóképző igazgatójának, az SDG tiszteletbeli elnökének vezetésével.

Idén tehát Hódmezővásárhely volt a helyszín, és mi a 9. c. három, mindenre elszánt versenyzőjével, Kocsis Rékával, Móricz Jánossal és Zákányi Borival estünk neki a feladott Prédikátor könyvnek. Hónapokon át készültünk, hiszen tudtuk, hogy nem lesz könnyű a verseny. Még a vonaton is egymást vizsgáztattuk, ki tud olyan nehéz kérdést feltenni, amire senki nem tudja a választ. Aztán megérkeztünk, no nem a helyszínre, csak szegedi átszállással a hódmezővásárhelyi pályaudvarra. A tél végének egyik leghidegebb, legszelesebb napja és este volt. Gyalog vágtunk neki az ismeretlen városnak (hintó, fogadóbizottság sehol), amelynek másik szélén volt a gimnázium. Megérkeztünk egy sötét épülethez, ahol fél óráig kerestünk egy élő lelket, de nem találtunk. Lesz itt egyáltalán bibliaismereti verseny? - kérdeztük magunktól, aztán pontosabban megnéztük a meghívót (ezzel kellett volna kezdeni), amiből kiderült, hogy a kollégium, ahol

szállásunk van, a város harmadik szélén található... Ide is eljutottunk valamikor, ahol mindjárt nagy szeretettel fogadtak, mi pedig kutató pillantásokkal méregethettük a vacsoránál többi versenyzőt, vajon ők mit tudhatnak a Prédikátor könyvéről...

Aztán másnap lett, s most már tényleg a gimnáziumban (amely épület olyan egykori tanárok arcképeivel büszkélkedhet boltíves folyosóin, mint Németh László vagy Tornyai János) - a könyvtárteremben megkezdődött a verseny. Huszonegy református gimnázium csapata, valamennyi szépen, iskolája egyenruhájában öltözötten a számukra elkészített külön asztaloknál, és akkor eljött az igazság pillanata - száznál több kérdésre kellett írásban válaszolni! Nagy volt az izgalom, a mieink az utolsó percekig dolgoztak, minden pillanatot kihasználva. Az ebédet és a városnézést követően jött az eredményhirdetés: másodikok lettünk! Persze, nagyon örültünk, és annak külön is, hogy az eredményt így kommentálta a díjat átadó SDG-elnök: azért értékes ez a helyezés, mert egyik legfiatalabb gimnáziumunk érte el. Hazafelé a vonaton még összebarátkoztunk a Lónyay utcai gimnázium csapatával, ők voltak az elsők, de összesen egyetlen ponttal - úgy, hogy elhatároztuk, jövőre is indulunk!

dr. P. Tóth Béla

Caesar és a régészet

Szia Peti!

Az áhítatról értesülhettünk arról, hogy te vagy az egyik szerencsés, aki elmehet az országos latin versenyre. Örülsz, hogy sikerült?

Örülök, de eléggé meglepődtem, mert nem is számítottam már a továbbjutásra, mivel úgy éreztem, hogy az iskolai forduló, amit később továbbküldtek a megyei fordulóra, eléggé rosszul sikeredett.

Mióta tanulsz latin nyelvet?

Hetedik osztály óta tanulok az iskolában, vagyis három éve. Mondjuk régebben már tanulgattam anyukámtól egy keveset.

Hogy jött az ötlet, hogy tovább vidd a nyelvet, amikor választani lehetett?

Régésznek készülök és ezért a továbbtanuláshoz is szükséges, valamint kife-

jezetten szeretem ezt a nyelvet.

Tudjuk, hogy 5. osztályban országos első helyezett lettél történelemből.

Már akkor tudtad, hogy régész szeretnél lenni?

Igen.

Más nyelvekben is ilyen jó vagy?

Angol a másik nyelv, amit tanulok, de nem mondhatnám, hogy jól megy, mivel főként értem, de nem beszélem.

A latint beszéled is?

Nem.

Van kedvenc latin költőd?

Igen, Caesar.

Köszönöm szépen az interjút és a türelmet.

Az interjút készítette:

Földi Nikolett 9.b

Petőfi kései utódai avagy Forradalmat csinálni nem is olyan könnyű

Szentendrén az a szokás, hogy március 15.-ét a Főtéren ünneplik meg, mégpedig úgy, hogy minden évben egy másik iskola adja a műsort. Idén a mi gimnáziumunk kapott felkérést egy fél

amire a refrént ("A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!") az összes szereplő énekelt.

Ez volt tehát az elképzelés, azonban a megvalósítás sok-sok óra fá-

radságos munkát jelentett. A szövegeket meg kellett tanulni, hol a hangsúly nem volt jó, hol a hanglejtésben akadt kifogásolni való. Na és a mozgás, a hangerő, a mappa tartása, a sorrend megjegyzése - szóval volt mit próbálni heteken át. Végre eljött a péntek, a főpróba,

ahol már minden - majdnem - sikerült. Közben drukoltunk az idő miatt, mert jéghideg volt azokban a napokban, néha még a hó is esett! Mi lesz így a tervezett ünneplő ruhákkal, a nagy kórkáddal, az énekesek tógájával?

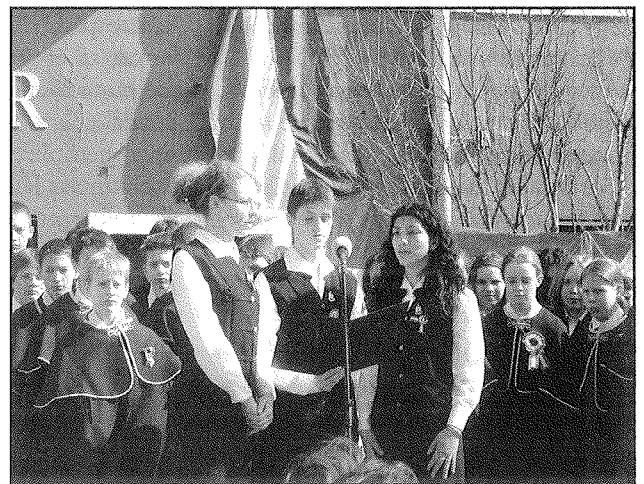
Március 15-én ragyogó reggelre ébredtünk. A nap száz ágra süttött, még a tavaszi kabát is lekíváncozott mindenkiről. A Főtéren már állt a színpad, mire odaértünk, működött a hangosítás, Gabriella tanárnő irányításával helyére került az óriási nemzeti színű zászló. Úgy tűnt, minden a legnagyobb rendben lesz - feltéve, ha mi is jól adjuk elő a szerepünket. Az egész iskola kivonult szépen ünneplőbe öltözve, a zászlók elől, a tér is zsúfolásig megtelt. Enikő tanárnő megadta a hangot a "Himnusz"-hoz és mi úgy éreztük, hogy már zsebünkben van a siker. Csakhogy tévedtünk, mert az ünnepi szónok, Katona Tamás történész felment a

színpadra és a megbeszélt 10 perc helyett 40 (azaz negyven!) percre beszélt! Biztosan nagyon érdekes volt, amit mondott, mi egy szót sem értettünk belőle a nagy izgalom miatt, csak azt láttuk, hogy a közönség türelme lassan fogyni kezd, mozognak, beszélgetnek, a kis gyerekek futkároznak, többen a társaink közül elsédülnek a meleg és az egy helyben való álldogálás miatt, le kell őket ültetni, vizet hozni nekik. A tanárok egyre gyakrabban nézték az órájukat, közeledett a déli harangszó ideje (csak nehogy az ének alatt szólaljon meg!). A mi felkérésünk 30 percre szólt, a műsoron már nem tudtunk változtatni, tehát tudtuk, bármikor is ér véget a beszéd, onnan még további fél óra a mi fellépésünk! Végre 40 perc után felcsattant a taps és mi felvonulhattunk a színpadra... Minden a begyakorolt módon zajlott, mégis úgy éreztük, sokkal hosszabb az egész, mint otthon.

órás program összeállítására.

Sára tanárnő neki is fogott azonnal a szervezésnek, kiválogatta a szereplőket, összeállította a forgatókönyvet, megbeszélte a részleteket Enikő tanárnővel. Azt találták ki, hogy ne egy hagyományos esemény-felelevenítés legyen (Pilvax kávéház, 12 pont, nyomda, "Talpra magyar" a Nemzeti Múzeum lépcsőjén, Táncsics kiszabadítása), hanem rendhagyó módon a nap főszereplőjéről, Petőfi Sándorról való megemlékezés. Versek és prózai szövegek idézték fel a költő életének fontos eseményeit, születésétől a haláláig. Közben a "Csipkefa" népdalkör előadásában korabeli dalok szóltak meg, sőt a "Legényegylet" is bekapcsolódott, hiszen a Kossuth nótákat mégiscsak leginkább a fiúk tudják élethűen előadni... Ezt az összeállítást tanáraink még egy nyitó és záró trombita szólóval "fűszerezték" (előadója Stringovics Marci a 9.a-ból), no meg fuvola duóval lágyították (Stiegler Viki és Pásztor Zsófi 7.a-sok előadásában). Legvégül, mintegy a műsor koronájaként a "Talpra magyar" Egresi Béni féle alig ismert változata csendült fel Széles Izabella (11.a), Móricz János (9.c) és Kántor Zsuzsi (11.a) szólójával,

A "Szózat" után fáradtan és kimerülve álltunk. S szülők azt mondták, jó volt, az újság is ezt írta, a polgármester úr külön fogadást adott a részünkre a Városházán és nagyon megdicsért bennünket. Most már kezdjük azt hinni, hogy talán mégis jók voltunk. (?) De azért jó, hogy csak 10 év múlva kerül újból ránk a sor...

Néhány tanács a nyelvtanuláshoz

Mindannyian szeretnénk magunkat megértetni akkor is, ha kívül kerülünk Magyarország határain. Ehhez azonban legalább angolul és németül meg kell tanulnunk, bár jó lenne franciául, spanyolul és olaszul is tudni. Persze az sem ártana, ha megérténénk, hogy miről beszélnek körülöttünk az oroszok, hollandok, finnek, svédek. Mit tegyünk hát?

Először is kezdjük el a tanulást egész fiatalon, legkésőbb 9-10 éves korunkban. Szerencsére erről az általános iskolák gondoskodnak, aztán meg a gimnáziumban tovább folytatódik a dolog.

A nyelvtanulásnál nagyon fontos, hogy megszakítás nélkül, egyenletes tempóban csináljuk. Ha hetente háromszor van szervezett óránk, a közben lévő napokon pedig készülünk rá, ez biztosítja a folyamatoságot. Persze ha nem vesszük komolyan a tanárok intelmeit és csak a dolgozatok előtt kapjuk elő a szótárt és magoljuk be ürületes tempóban a szavakat, ugyanolyan gyorsan el is felejtjük őket, ahogy a fejünkbe betápláltuk. A megfelelő pillanatban, pl. Angliában a közérthető legfeljebb csak az fog eszünkbe jutni, hogy a túrót valamikor tanították angolul, de hol van az már?!

Ahogy telnek az évek, egyre nagyobb biztonságra teszünk szert a tanult nyelv megértésében. Hiába foglalkoztunk heti 20 órában egy nyelvvel egy éven át, mégsem tudunk annyit, mint heti 4 órás sebésségnél öt év múlva. Ennek az az oka, hogy bizonyos "érési" folyamatra is szükség van, amit elősegítenek a TV nézések, nyári utazásoknál a feliratok böngészése,

képes folyóiratok lapozgatása, tehát minden olyan dolog, ami újabb és újabb motivációt jelent. Tanulok jövőre is és akkor biztosan jobban értem majd, hiszen érdekel, mi lehet ide írva, mit mondanak a filmben, reklámban!

Nagy előrelépést szokott jelenteni a nyelvtérleten eltöltött hosszabb-rövidebb idő. Ezt próbálja iskolánk a németek számára a diákcserevel, az angolosoknak pedig a nyári, anyanyelvi tanárokkal dolgozó táborral biztosítani. Egy percig sem gondoljuk, hogy 10 nap alatt bárki is megtanulhatna németül vagy angolul! Mindössze begyakorolhatja azt, amit már idáig elsajátított, rájöhet arra, hogy mennyit nem tud még! Ez újabb lendületet ad neki a következő tanévre - és ezzel már el is értük a célt. Persze egy hosszabb, három hetes kinn tartózkodás még hatékonyabb, de erre egyelőre csak a KULCS és a MÁLTA ösztöndíjak nyújtanak lehetőséget évente mindössze 5 diáknak. Ez is sokkal több, mint bármelyik másik iskolában, de a rengeteg pályázó közül valóban csak a legjobbak nyerhetik el.

Az idegen nyelveket nem egymás után, hanem párhuzamosan kell tanulni. Téves az az elképzelés, hogy majd előbb megtanulok angolul, levizsgázom, aztán hozzáfogok a következő nyelvhez. Így soha nem leszünk készen, hiszen a nyelvtanulás lényege pontosan az, hogy életünk végéig csináljuk. Ha már egy pár éve foglalkozunk az egyik nyelvvel, fogjunk hozzá a másodikhoz! (Ezt tesszük mi diákjainkkal a 9. évfolyamon.) A kettő erősíteni, támogatni fogja egymást, hi-

szen indoeurópai nyelvekről van szó, hasonlóságokat találunk a szókincsben, a nyelvtani szerkezetekben, sőt még a különbségek kiemelése is gyorsíthatja a tempót. Nálunk az a szokás, hogyha valaki letette a középfokú nyelvvizsgát az egyik nyelvből, azonnal átmegy egy másik csoportba és kettőzött erővel kezdi tanulni a másikat. Így még van ideje, hogy eljusson abból is középfokra.

Na és a többi nyelv? Azokba érdemes belekóstolni, erre találtuk ki gimnáziumunkban a finn és holland szakköröket. (Kérésre franciát és orosz is indítanánk...) Hiszen ez Európai Unióban az lesz versenyképes, aki minél több nyelvet beszél. Ezért tehát nem árt "sínre helyezni" egyet-kettőt, hátha később szükség lesz a folytatására és akkor már mégsem kezdőként állunk ott... Jó lenne, ha minél többen élnének az adott lehetőségekkel, hiszen heti 1-2 órai munkával sokra lehet jutni 8 illetve 4 év alatt.

A középiskolába járó korosztály leginkább a középfokú nyelvtudásig (nyelvvizsgáig) tud eljutni. Ennek oka nemcsak a rendelkezésre álló idő, hanem az életkori sajátosságok is. A felsőfokú vizsgán már olyan jártasságot várnak el a mindennapi élet dolgaiban (politika, gazdaság, egészségügy, stb.), ami csak a legműveltebb, legtöbbet olvasott diáknak van meg. De hát kinek van ideje órákat újságolvasással töltöni, mikor dolgozatok, felelések, másnapra való készülések foglalják le a délutánjait? Majd idősebb (egyetemista, vagy felnőtt) korában automatikusan elsajátítja ezeket az ismereteket és csak a nyelvi háttérrel kell megteremténie ahhoz, hogy letegye a felsőfokú vizsgát.

dr. P. Tóth Béláné

Várható sportesemények az iskolában

Március 22-től folytatódik az iskolai, osztályok közötti **FOCIBAJNOKSÁG**.

Április hónap közepén elindul a **PINGPONG BAJNOKSÁG**. Jelentkezni lehet ápr. 10-ig.

A bajnokságban a fiúknak és a lányoknak külön versenyük lesz.

Korcsoportok:

FIÚK / LÁNYOK

5, 6, 7 osztály / 8, 9, 10, 11, 12 osztály

Kiegészítés!

A múlt számból a felsorolásból kimaradt BartuczMariann 11.a osztályos tanuló neve, aki már szintén megszerezte az ECDL jogosítványt. A hibáért elnézést kérünk!

Református Középiskolák X. Természettudományos Diákkonferenciája

Minden iskolában megrendezik az első fordulót, amiben eldől, hogy ki képviseli az iskoláját. Nálunk a "Ki miben tudós?" keretében döntötték el tanáraink, hogy ki menjen az országos versenyre. Ez az idén, mint ahogy az utóbbi három évben már szokás lett, Csurgón került megrendezésre. Mivel ez

volt a X. konferencia, most egy jubileumi alkalomra voltunk meghívva. Iskolánkat képviselték: Horváth Réka (9.b); Riemer Szandra (10.a); Szabó Miklós (10.a); Kriván Andrea (11.a); Molnár András (12.a); Tóth Eszter (7.a). A kísérő tanáraink Teréz tanárnő; Erzsébet tanárnő és Kiss Székely tanár úr voltak.

Pénteken "nagy bánatunkra" nem kellett iskolába mennünk, már kora délelőtt elindultunk, hogy elérjük a vonatunkat, ami átszállás nélkül viszik minket Csurgóra. A vonat út 4 órá

volt és a végére kezdett kicsit unalmasná válni. De aztán gyorsan eljuttunk a gimnáziumhoz. Mindenki megkapta a kítűzőjét a regisztrációkor. A lányok a lányinternátusban laktak, a fiúknak pedig az általános iskolába kellett átmenni. A szállás elfoglalása után vacsora következett. Miután teletöltöttük a hasunkat, jött

a megnyitó és a sorszámok kihúzása, ami helyett szinte mindenki pihent volna inkább, de végül mégsem sikerült hajnali 2 óra előtt elaludnunk, mert annyi megbeszél-nivalónk volt.

Másnap elég fáradtan ébredtünk, pedig össze kellett szednünk magunkat, mivel aznap voltak az előadások. Szekcióként (biológia, földrajz, környezetvédelem, néprajz) és korcsoportonként (7-8. 9-10. és 11-12. osztályok) osztottak szét bennünket 7 bizottsághoz. A zsűrit tanárok és egyetemi oktatók alkották. Miután egy-egy gyerek elmondta az előadását, a zsűri elnöke értékelte néhány

mondatban a beadott dolgozatot és az előadást is. Ebből, és egymás előadásából nagyon sokat tanulhattunk. Az ebéd után kirándulni lehetett az Ágneslaki arborétumba. Mi a lányokkal ezt kihagytuk, és elmentünk inkább városnéző körútra. Egy boltot kerestünk, ami szombat délután nemhéz vállalkozásnak indult. De aztán találtunk egy benzinkutat, ahol fagyizhattunk egyet. Utunk közben egy játszótéren pihentünk meg, és hínáztunk egy nagyot! Este volt az eredményhirdetés. Iskolánkból Szabó

Zrínyi Ilona matematika verseny

Mint minden évben, idén is megrendezésre került a Zrínyi Ilona matematika verseny Pomázon, a Mátyás Király Általános Iskolában, amelyen iskolánk tanulói is részt vettek.

Az iskola elől indultunk 12,50-kor, így nagy bánatunkra pár órától hiányoznunk kellett :) Alpár tanár úr és Szalkay tanár úr kísért minket. HÉV-vél jutottunk el Pomázra, az iskola pedig pár percre volt. Itt mindenki indult a kijelölt termébe. "Agyszerkentőnek" kaptunk egy kis csokit, igaz, hogy a verseny végén, de az íze azért ugyanaz volt!

A verseny-feladatok megérkezéstől számítva az 5.-6.-osoknak 75 percük, a 7.-8.-osoknak 90 percük volt, de ők több feladatot is kaptak. Inentől kezdve mindenki a legjobb tudása szerint dolgozott. Verseny után kaptunk egy emléklapot. Azt gondolom, említenem sem kell, hogy a feladatok megoldása mindenkinek más lett... A szentendrei-ek visszaindultak a HÉV felé, a helyiek pedig hazafelé vették az irányt.

Mindenkinek ajánlom, hogy jövőre jöjjön el, egy próbálkozást megér. Nem vesz vele semmit, csak egy-két tanítási órát... Juhász Bori a 7.a-ból pedig - mint tudjuk - szép 10. helyezést ért el.

Legeza Luca 7.a

Miklós (10.a) 3. helyezett lett; én pedig 2. helyezést értem el. Jutalmul oklevelet és könyvet kaptunk. A többiek sem búsultak, mert mindenki az előkelő 4-5-6. hely valamelyikén végzett.

A verseny másik tanulsága az lehet, hogy ha a menetrend Dombóvár alsó és Dombóvár állomás között "helyi közlekedést" említ, az azt jelenti, hogy fogod a holmidat és gyalogolsz 2 km-t. Szerencsére szépen süttött a nap és jól esett ez a séta.

Jövőre próbáljátok ki Ti is!

Tóth Eszter 7.a

KULCS**Külföldi Utazás a Legrátermettebb Csemetének**

Lehet, hogy Te vagy az, csak még nem tudsz róla?

Járj utána!

Pályázz!

Mit lehet nyerni?

Három hetes utat Németországba 2004 június 21-től július 11-ig.

Az ösztöndíj (50.000 Forint) fedezi a kiutazás költségeit és a biztosítást.

Kinn egy egyházi szeretotthonban kapsz szállást, ellátást és zsebpénzt - némi segítség ellenében.

Három hétig gyakorolhatod a nyelvet anyanyelvi környezetben, kirándulhatsz, ismeretségeket köthetsz, rengeteget tanulhatsz.

Kik pályázhatnak?

Életkor: 9.10.vagy 11. évfolyam tanulói
Magatartás jegy félévkor: példás (5) vagy jó (4)
Szorgalom jegy félévkor: példás (5) vagy jó (4)
Tanulmányi átlag: 4,0 fölött
Idegen nyelvi jegy félévkor: jeles (5) vagy jó (4)

A pályázatok beadási határideje:

2004 március 22. (hétfő)

az igazgatói irodában

Az elbírálást egy 5 tagú zsűri végzi.

Eredményhirdetés:

2004 március 29. (hétfő)

a hétkezdő áhítaton

Adria túra

Pályázati kiírás

Szeretnél egy hetet vitorlázni a tengeren?

Érdekel, hogy kell hajót vezetni?

Tudsz és szeretsz úszni?

Ügyes vagy sportban?

(ajánlás Köck tanár úrtól vagy Andrea tanárnőtől jól jöhet)

Megtettél minden tőled telhetőt az első félévben és ezért megérdemled,

hogy pont Te nyerd meg ezt a fantasztikus lehetőséget?

Megfelelsz a kiírási feltételeknek?

Megpályázható cél:

Jelentkezhetnek:

A túra időpontja:

Indulás:

Odajutás:

Elhelyezés:

Ellátás:

egyhetes hajózás az Adrián

a 9.10.11. évfolyam diákjai

2004 augusztus 7-14-ig.

Sukosan kikötőjéből (Horvátország)

4 kabinos katamaránnal

egyéniileg

4 fős zuhanyozós kabinokban

konyha van, ennivalót viszünk illetve készítenk

Ha igen,

akkor azonnal (de legkésőbb március 29-ig) nyújtsd be a

pályázatodat

az igazgatói irodában!!!

A pályázatokat egy 5 fős bizottság értékeli ki.

Eredményhirdetés:

Április 5-én (hétfőn)

a hétkezdő áhítaton.

Málta ösztöndíj

Tudod hol van Málta?

Nem?

És szeretnéd megtudni?

Esetleg pár hétig szeretnél ott is élni?

Úgy tűnik, most megteheted, ha sikerül elnyerned a "Málta" ösztöndíjat.

Mi kell hozzá?

Az, hogy megfelelj az alábbi feltételeknek:

Életkor: 14-18 év
Angol tudás: jó, de legalábbis elfogadható
Magatartás jegy félévkor: lehetőleg példás(5), esetleg jó(4)
Szorgalom jegy félévkor: lehetőleg példás(5), esetleg jó(4)
Angol jegy félévkor: lehetőleg jeles (5) esetleg jó (4)
Félévi átlag: 5,00 és 4,00 között

Mit nyerhetsz?

Utazás Máltára és vissza - repülővel.

Három hetes angol nyelvtanfolyam (2004 július 3 - 24-ig.)

Kollégiumi szállás étkezéssel.

Miért ne lehetnél te a nyertes?

Próbáld meg!

A pályázatok beadásának határideje:

2004 március 29. (hétfő)

az igazgatói irodában

A nyertesekről egy 5 fős bizottság dönt

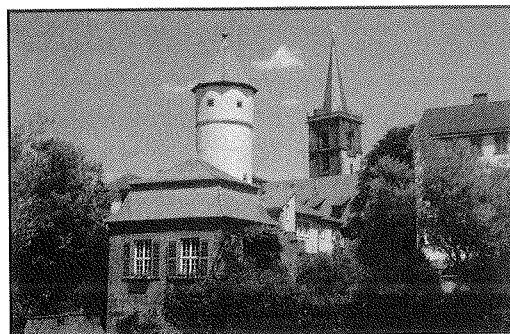
Eredményhirdetés:

2004 április 5. (hétfő)

a hétkezdő áhítaton

Diákcsere Wertheim

Ha szeretnéd gyakorolni a német nyelvet,
szeretnél német barátokat szerezni,
szeretnél bepillantást nyerni egy német család
hétköznapijába,
szeretnél sok nevezetességet megismerni,
akkor gyere velünk Wertheimbe a nyári diákcsere-re.

Idő: Június 26-július 4.

Utazás autóbusszal, várható költség: 22 000 Ft

Pályázni egy rövid németül írt önéletrajzzal lehet, amely tartalmazza azt is, miért szeretnél részt venni a diákcsere-n.

Pályázat leadási határideje:

2004. április 20.

(Mária tanárnőnek)

A versmondó

Már egészen kis koromtól kezdve szívesen szerepelek színpadon. A versek különösen foglalkoztattak. Általános iskolában is minden versmondó versenyen részt vettem, többnyire sikerrel, illetve megyei versmondóról is hoztam arany minősítést. Szívesen szerepeltem különböző rendezvényeken is, ahol szintén enyém volt a vers, illetve prózamondó szerep. Később az énekekkel is megismerkedtem és meg is szerettem. Ettől kezdve a különböző kulturális eseményeken már nem csak verset mondtam, hanem énekeltem is.

A verselést itt, a gimnáziumban is folytattam és már tizedikben kijutottam a református iskolák közötti országos versmondó versenyre. Tizenegyedik év elején, az iskolai versenyen

első helyezést értem el, majd a tanév félévekor újból az országos megméret-

tetés várt rám. A versenyen rengeteg tehetséges fiatalot láttam és hallottam,

és óriási élményt nyújtott számomra a részvétel is. Valami elmondhatatlan érzés tölt el, ha felállhatok egy pódiumra és ott az a dolgom, hogy mindenki figyelmét lekössem és valami érzést, mint ajándékot adhassak a közönségnek.

Ebben az évben az országos versenyen harmadik helyezést értem el és elnyertem a Tinta kiadó különdíját is.

Ezt a foglalatosságot továbbra is üzni szeretném és a gimnázium elvégzése után színművészeti iskolába szeretnék felvételizni.

Legnagyobb álmom az, hogy színészként állhassak színpadra, és olyan örömet okozzak a hallgatóságnak, amelyet nekem jelent a szereplés.

Kántor Zsuzsanna 11. A

A természet kalendáriuma

(13. levél)

*"A tavasz rózsás kebelét kitárva,
Száll alá a langyos levegőn mezőkre.
Balzsamos fűrtjein Zephyrek repesnek,
S illatot isznak.*

*Alkotó aethert lehel a világra,
Melyre a zárt föld kipihenve ébred;
Számítalan lélek lekötött csírái
S magvai kelnek.*

Flóra zsengett nyújt mosolyogva néki."

- írja "A tavasz" című versében az 1776 esztendő április havának hetedik napján született Berzsenyi Dániel.

Itt lenne az ideje, hogy tavaszi virágaink virítását feljegyezzük fenológiai naplárunkba. Napos lejtőkön küzd fennmaradásáért az erős nappali felmelegedéssel s a fagyasztó éjszakával a kékvirágú kököröcsin. Finom, selymes szőrözet védi e bundába bújó virágunkat. Gyakran mezei egerek bélelik finom szőröcskéivel üregeiket. Neve török eredetű: a kök azonos a kék szavunkkal, s még a középkorban gyakran növénynév volt. Ma is él növényneveinkben, példának okáért a kökényben. A magyarságnak

vannak olyan növénynevei, melyek az ősi pogány hozományhoz tartoznak. - állapítja meg Rapaics Raymund "A magyarság virágai"-ban - a mai törökök a kék vadgalambot nevezik kögüröcsinnek, mi pedig azt a növényt, melyet a tudomány Pulsatilla néven ismer. Így meg, latinul, lüktetőt jelent. Annak, aki látott már széltepte domboldalán kököröcsint viharban, nem kell magyaráznom a szó találó voltát.

Bár március havas tréfát űzött velünk, nyílnak már a fűrtös gyöngyike, a kankalinok, a hunyorok, a martilapu, az ibolya, a mocsári gólyahír, a salátaboglárka virágai.

Csodálkozzunk most rá csupán ez utóbbira! A Ficara verna üde gyertyános-tölgyesek lakója. Levele tavaszi csemege: kitűnő öntött saláta készül belőle. Bár enyhe méreganyagot tartalmaz, de ha ecetes vízbe áztatjuk, az közömbösítődik. Megvastagodott gyökérgumójában már elmúlt évben sok tartaléktápanyagot halmozott fel, ezért tud olyan korán virítani. Sietnie is kell: addig melengetheti magát, míg a fák kilombosodnak. Élénksárga szíromleveleinek tövén rovarcsalogató

méz csillog, de ha esőre fordul az idő, a virágok összecukódnak, védve a virágport. Nem csak magról szaporodik: gyökérgumókkal és a levelek hónaljában megjelenő sarjrügyekkel is. Amikor a növény elhervad, a sarjrügyek a földre hullanak. Jövőre mindenik új növénynek ad életet. A tavaszi esőzések gyakorta egy helyre sodorják a gabonaszemekhez hasonló rügyecskéket. Nem véletlenül nevezi a növényt az erdőjáró ember Isten búzájának, máshol Szent György búzájának.

Áprilisra az 1611-es Keresztúri Kalendárium ezt írta:

*"Szent György hava terme nekünk szép virágokat
Az sok jó szénáért az réteket megtiltatnak."*

Bizony igazat mondott e csíziós beszéd: ma is áll, ha jó szénát akar a gazdaember, nem ereszt a szénatermő rétekre a jószágot az áprilisi nedves talajra.

A Várad Kalendárium eképp okított 1658-ban:

*"Gyomrod tiszttsad, kisebbsd
véredet ekkor.
Ültess szép fiatal; hőrpints
ürmös italt."*

Világért se gondoljunk semmi pajzán-ságra, csupán a palántázás idejére figyelmeztet a versike.

Április hónapja szeszélyes, változékony időjárásával bizony reászolgált a "bolondok hónapja" jelzőre.

"Áprilisban hét tél, hét nyár..."

A kellemesen meleg napokat gyakorta követik talajmenti fagyok, különösen a derült éjszakákon, amikor a földfelszín kisugárzása fokozódik. Ha az idő esős, úgy a fagyveszély is csökken, elsősorban a fedett égbolt miatt, amely meleg dunyhaként visszatartja a kisugárzott hőt. Helyes a népi regula:

"Áprilisi esőzés kergeti a fagyot!"

A természetszemlélő válaszút elé kerül: Mit is kívánjon jobban? A felhőtakarós éjszakákat, hiszen ez most igen hasznos a hosszú tél után minden élőnek? Vagy a csillagfényes, derült éjszakai égboltot?

Az idén e hónap első dekádját követi Húsvét. Ősi tavaszünnep, mely nem csupán a tavaszi napéjegyenlőséghez, a holdtöltéhez is kötve van. Eredete a pogány korba vész. Az egyiptomiak Osiris istene a Nap évi körforgását személyesítette meg. A szíriai Adon a tavaszi lombfakadás és az őszi lombhullás istene volt. Ő lett a görög mitológia Adonisa, akiről szép tavaszi védett virágunk, a tavaszi hérics, nevét is kapta. Ünnepe, ami a napéjegyenlőség idejére esett, hét napig gyászolták az eltűnt Adonist, hogy aztán nyolcadnap nagy örömmel hálát adjanak visszatérésének. A babiloniak Tammuza halottként tölti az alvilágban a telet. Tavasszal aztán feltámad s visszatér az emberek közé: a látszólag álomba merülő s újra éledő természetet személyesíti meg. Ur városában Marduch ünnepén nagy lakomákat csaptak, ezek főfogása a bárányhús volt. A keresztény vallásokban Krisztus feltámadása a természet feltámadását jelképezi. A húsvétkor szokásos locsolás is a víz ősi, termést fakasztó erejét jelképezi.

A ránkmaradt tojásíró ének pedig ekkép mondja:

*"Gyászvirágot írok erre,
Tálán hívebb lesz a lelke,*

*Aki minap megesküdtött
Velem tartja az esküvőt."*

Tanú rá e szöveg, miszerint a tojás díszítő elemeinek valamikor mágikus, varázslatos erőt is tulajdonítottak. Itt illő megjegyezni, hogy Kis-Zombor helység mellől avarkori hímes tojás maradéka is előkerült. A Húsvétnek, mint a legfontosabb tavaszünnepnek eredete előbbivel bizonyítottan is a messzi pogány korban vész el. A látszólag élettelen tojásból kikelő csibe a megújult, a győzedelmeskedő természetet is: az Életet jelképezi.

Reményik Sándor "Nagypénteki szer-tartás"-át idézem:

*"Ágyam fölött, a fészület fölött
Karácsonytól egész Nagypéntekig
Híven virrasztott egy fenyőfa-ág:
(ó szelíd dísz, ó vad nyomorúság!)
Hű zöldje végül mégis elkopott,
Lett ő is szikkadt, aszott kis halott.
Éreztem: nálam tovább nem marad,
Nem bírja lelki szárazságomat,
S egy durvább illetésre szertehull.*

*De nem ily halált szántam én neki.
A kemencében énekelt a tűz,
Zsoltároztak a lángok lelkei.
A száraz ágat helyéről levettem,
Vigyázva, ahogy halottat viszünk -
S a tüzes kemencébe bevettem.
Nagyot lobbant, - és színes lett a láng.*

*Erdők nagyságos tömjén-illata
Elborította rögtön a szobát.
A száraz ágból kiröppent a lélek,*

*Jöttek adventek, - karácsonyok, - évek,
És hittem én is: hátha mégis élek...*

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Szabó Anna Zsófia 6.a
Tóth Eszter 7.a
Varga Bence 8.a
Batka Balázs 9.a
Bélteki Gábor 9.a
Földi Nikolett 9.b
Juhász Eszter 9.b
Bartha Emőke 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

*Nagypéntek volt, a fűz már ideadta
Barkáját kedves kéz által nekem,
Hogy a szent főnek új dísze legyen.
Az ólomszínű éji ég alatt
Langyos, ébresztő áramlat haladt,
És gyermekkorom ölné, a hegyen
Rügyet bontott a borostyánbokr."*

Kelt Zsámbékon, Árpád napján
Kiváló tisztelettel:

Igric
(a hitelesség kedvéért
Kiss Székely Zoltán)

Iskolánk diákjai a konfirmációs vizsgán